

[KĄDZIELNY *ai*

Teksty nie oznaczają é.

sg n N kądzieln(e). ◇ pl N subst kądzieln(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „kądziel”:

1. Od znac. ‘przyrząd do przędzenia’; powstały przy przędzeniu:

Wyrażenie: »bajka kądzielna«: Wiele plećiefz o przodkach/ leć to báiky kądzielne/ Te chłuby twoie kłamftwá/ y matactwá fą pełno NeothAcros B3.

2. Od znac. ‘kłąb włókna lnianego’:

Wyrażenie: »kądzielne paździurko, pierzenie« = paździerze, odpady powstałe przy międleniu lnu lub konopi: Glosy I 22/2; Zniśczeie też wáffe mienie Iáko kadźielne pierzenie MorawRozm G4v.

Cf KĄDZIOŁOWY

ZZa